

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobců: **a) M. S. - R. - R., b) I. S., c) H. S. - R.**, všichni zastoupeni Mgr. Alenou Kinclovou, advokátkou, se sídlem Spálená 92/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobců ad a) - c) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 6. 2008, č. j. 8 Ca 342/2006 - 180,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem Městského soudu v Praze byla žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 10. 2006, č. j. VS - 160/RK/3 - 2006, zamítnuta a o nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Ve smyslu daného poučení podali žalobci ad a) - c) (dále jen „stěžovatelé“) proti rozsudku Městského soudu v Praze kasační stížnost.

Městský soud v Praze po podání kasační stížnosti proti předmětnému rozsudku postupoval ve smyslu § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek městského soudu byl doručen dne 23. 9. 2008 advokátce Mgr. Aleně Kinclové, jež stěžovatele zastupovala v řízení o žalobě před Městským soudem v Praze. Dále ze spisu vyplývá, že kasační stížnost byla osobně podána u městského soudu dne 8. 10. 2008. Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Kasační stížnost tedy nebyla podána v zákonné lhůtě a je opožděná. Podle věty třetí citovaného ustanovení zmeškání lhůty nelze prominout.

K tomu se dodává následující: stěžovatelé jsou osobami oprávněnými k podání kasační stížnosti, neboť byli účastníky řízení, z něhož napadené rozhodnutí městského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), nicméně kasační stížnost nepodali včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů,

měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. V daném případě byl stěžovatelům rozsudek městského soudu doručen v úterý dne 23. 9. 2008 a posledním dnem k podání kasační stížnosti bylo tedy úterý 7. 10. 2008. Stěžovatelé však kasační stížnost podali osobně u městského soudu teprve dne 8. 10. 2008. Podle ust. § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak. Žádný z těchto případů úlev při zachování lhůty však neodpovídá situaci stěžovatelů.

Jak již bylo výše uvedeno, napadený rozsudek byl doručen dne 23. 9. 2009. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tedy skončila dne 7. 10. 2008. Stěžovatelé tudíž kasační stížnost podali až po uplynutí zákonné lhůty. K tomu je nutno konstatovat, že napadený rozsudek městského soudu obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, jakož i o místě, kde je třeba kasační stížnost podat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. jako opožděně podanou.

Otázkou posuzování lhůty k podání kasační stížnosti se zabýval Ústavní soud ve svém usnesení ze dne 26. 11. 2006, sp. zn. IV. ÚS 2043/07, v němž uvedl, jestliže je lhůta určena na týdny, je rozhodný pro počítání nikoli začátek, ale konec lhůty. Lhůta k podání kasační stížnosti počne sice běžet dnem, který následuje po dni doručení rozsudku krajského (v daném případě městského) soudu, avšak den, který určil počátek lhůty je den doručení, takže konec lhůty se svým označením shoduje s označením dne doručení. Uvedený výklad odpovídá všeobecně známé, dostupné a konsolidované procesualistické doktríně i judikatuře.

Za této procesní situace pozbylo na významu rozhodovat o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. dubna 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu